

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

גורם

אמפח ור"ש סבר בסוכות בסוכה פשו להו ארכע אתאי הלכתא גר אומר מניין לרביעית דם שיצאה נפשות מת לא יבא שתי נפשות אחא בר יעקב מי איכא דלית ליה

כך יש להוסיף הנקבה על ימי שבע
 אף נקבה ימי טהרה מרובים על ימי
 תמיא מניין לניתין על מונח החיזון
 שמאל לב"ה לא לרץ קרל דלא עדיין
 אחת כיפר וילפי כולו מחטאת ותימה
 קרית ועוד דמשמע הם דלפיו לב"ה
 כך בקר אחריו מקומו (ש דף ע"ג) מרס
 אטנרין קרל בן גישין (נ"ב) נ"ב
 לעכב דכפרה כנדי לא אשכחן דאמרי
 דאיהא שפיות דמיס ליקוד לאו כפרה
 משטמא אפסק בהמה חמשה (חילין דף
 ה'ה) אפסר המ דמס חמשה כנשר
 דמשטמא ברביעייה הוילי ויכול לקרש
 יא לאו משום דמקומו נעשה לקת דר
 יא לאו דרבי קרל דאי במס מטטר ויה
 כנלאו דרבי קרל דאי במס אחד יה
 דמשטמא ושיעורו שז חמשה ערסין זה
 קרל נדס השך בקרל מניין מונח (ש
 מחמית טובא ולכי מן המס (ש) (ש)
 הוילי יין דאמר אדם הבנלה טמא ויה
 גא מני אקוילא דס כשהופרה כנלה
 דמרינן ביה דס כנלה וכתב דמרינן
 ביה ריבוא ננעי מניה כל כך שזכור
 לתקורת והיוו כרנן דררשי נפשא ושא
 כנפס ברביעייה דס מטמא וקאמר ר"י

הקק: הא דאמרן. ירשעון
שנעם כנדה (וקרא יב)
ל. שנעת ימים: וטיבה.
(ומימיהם): ומיבה שנים

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין ד.

רַבֵּנּוּן יִרְשִׁיעוּן כְּתִיב. לְוִשְׁכֵּנָן כְּתִיב דְּפָרֵק בֵּינָהּ בֵּינָהּ (שְׁמַח דִּף
 הֵא) אִפִּי רַבִּי מוֹדֵה מִשּׁוּם דִּקְרָא מוֹכֵחַ דְּפִנְחָס לֹא חֲטָא
 וַיִּימָסוּ הַמִּמּוֹכִי: **בִּרְלָהוּ** כִּבְרִיא יְהוָה יֵשׁ אֵם בִּמְקָרָא. הֵא דִּלָּא
 שִׁיבִי הֵכָּא רַבִּי יוֹחָנָן כִּי בִּרְוֹא דְּמַסְכָּת סוֹכָה פִּרְק לִזְנוּ וְעֵרְבָה
 (דִּף דִּלָּא) דְּמִכָּא מִיּוֹת שֶׁל דְּקֻלָּשׁ הִיוּ

מציאין ומפרש בגמרא משום דכמי
כפות ארנת ללולא ואחא (עשרה)
למזנא רבנא מפרשי' כפת כמי
משום דרבי לוי מפרש כפת טעמא
אחרנא וגרסא דדוקא הכא שמקרא
ומסורת מכתש אהדי' דא' להו י'
אס למקרא אלז היכא דלח מכתשו
אהדי' דרבי מריווייה דהא רבי ורבי
עקיבא ור' שמעון דסברי הכא י'
אס למקרא מחיינין בפרק ספק אלז
(ברכות דף ה:) ובפרק דאס שמיטה
(שם דף כד:) בחתימה חתם ספק
של חלב ספק של שומן אשם חלי'
משום דמזות חמי' אלז היינו משום
דקרא ומסורת דהתם אלז מכתשו
אהדי' ואפסר לקיים שניהם שגא
המקרא למאור קרינין לחייב אשם
מזות דהיינו ב' חתימות והמסורת
בא לחייב על כל מוסא אחת ובפרק
כל שעה (ספתי' דף לו.) וסו' דרש
ר"ע גבי לחם עוני מקרא ומסורת
ובפרק לולא הגזול (סוטה דף לה:)
תנא נמי ר"ע אומר כסא שלוב אשם
כ' ומפרש בגמרא סולס שלוב משום
דכמי כפת גזר ר"ש דרש בפרק'
דקדושין (דף יח:) גבי כגדלו נה מקרא
ומסורת ומסור קשה מר' עקיבא דלא
דריש התם אלז מקרא לחוד ואמאי
סולס דרש התם מריווייה כמו י'
לחם עוני וע"ק דמסקינן בפרק קמא
דסוטה (דף י:) לחד לישא דכ"ע רבי
שמעון ורבנא י' אס למקורות ובפרק
כיצד לולין (פסחים דף עו:) גבי צית
אחד יאכל קסבר י' אס למקרא
וע"ק ספיק' דסוטה (ד' ט:.) פסלינן
לכ"ע דאס חתם סוטה מדמבי'
בכפת ולא אמרינן י' אס למקרא:)

אקרא אני שבעים. ה"מ לשנוי
דמשני פה' גי' (והמשני
הוא דהיינו דהיינו דהיינו)

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

כד א ב מ"ב פ"ב מהל'
פסולי מוקדשין הלכה
א:
כד ג מ"ג פ"ג מהל'
פסולי הלכה ב סמג
עשין מג טו"ט ע"ה ס"י
חלל סע"ף ב:
כו ד מ"ד פ"ד מהלכות
טומאת מת הל' א:

תורה אור השלם

1. ואם נקבה חלה ושטתה שבעים ביניהם ושמים יום ושעתה יקראו חשב על דמי יקרה
2. ונשיה עלמיך הבשר ודמי על מובי י' אלארץ מובי י' אלארץ ישפר על מובי י' אלארץ וכו' בריס י' וכו' ולקח הכותן מרים והקטאת באצבע ותתן על קרנ מובי העלה ואת דמי ישפר אל יסוד מובי העלה
3. ויקרא זה מזה
4. ולקח הכותן מרים באצבע ותתן על קרנ מובי העלה ואת דמי ישפר אל יסוד מובי העלה
5. ויקרא זה מזה
6. ולקח הכותן מרים באצבע ותתן על קרנ מובי העלה ואת דמי ישפר אל יסוד מובי העלה

ויקרא ד ל
6. בסכת תשבו שבעת
ימים כל האֶזְרָח
בישראל ישבו בסכת:
למען ידעו דרתיכם כי
בסכות הושבתי את בני
ישראל בהוציא אותם
מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם
מִצְרַיִם מִצְרַיִם
אלהיהם:

7. ועל כל נפשות מות לא יבא לאביז ולאמו לא יסמא: ויקרא בא יא
8. ראשיית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גרי תחלב אמו:

רבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones